

عنوان مقاله:

هلیکوباکتر پیلوری: از بیماری زایی تا روش های نوین تشخیص سریع

محل انتشار:

دومین همایش ملی یافته های نوین زیست شناسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

شهرزاد سلمانیان - گروه زیست شناسی سلولی و مولکولی، دانشکده علوم و فناوری نوین، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم پزشکی تهران، تهران، ایران

اسماء مرادی - گروه میکروبیولوژی و بیوتکنولوژی میکروبی، دانشکده علوم و فناوری زیستی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

حمیدرضا ملاصالحی - گروه میکروبیولوژی و بیوتکنولوژی میکروبی، دانشکده علوم و فناوری زیستی، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

در این مطالعه، جدیدترین داده ها در مورد مکانیسم های بیماری زایی، اهمیت فاکتورهای چسبندگی و پروتئین های (HOR, HOP) و ژن *vacA* و *cagA* و پروتئاز های هلیکوباکتر پیلوری مورد بررسی قرار می گیرند. هلیکوباکتر پیلوری، توسط سازمان بهداشت جهانی به عنوان یک کارسینوژن کلاس ۱ طبقه بندی شده و عامل اصلی عفونت های گوارشی در جمعیت های انسانی است. ویژگی خاص هلیکوباکتر پیلوری علاوه بر توانایی مقاومت در برابر شرایط اسیدی شدید معده، مقاومت آن نسبت به آنتی بیوتیکها است. همچنین، این باکتری نقش مهمی را در بیماری های ورم مزمن معده، زخم معده، سرطان معده ایفا می کند. بنابراین، تشخیص زود هنگام و روش درمانی مناسب از اهمیت ویژه ای برخوردار است. هلیکوباکتر پیلوری می تواند با روشهای غیرتهاجمی (آزمایش تنفس C^{13} -اوره، تشخیص آنتی ژن مدفوع) و نیز روش های تهاجمی (بافت شناسی، کشت، آزمایش اوره آز سریع) تشخیص داده شود. انتقال فرد به فرد از مسیر معدی-دهانی یا مدفوعی-دهانی محتمل ترین مسیر عفونی شدن فرد محسوب شده و مسیر های دیگر انتقال شامل آب، غذا و حیوانات خانگی می باشد.

کلمات کلیدی:

هلیکوباکتر پیلوری، بیماری زایی، *vacA*، *cagA*، تشخیص ملکولی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1235168>

